

Sygn. akt II Ca 823/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący- Sędzia SO Wojciech Wójcik

Sędzia SO Monika Kuźniar (spr.)

Sędzia SR del. Krzysztof Kremis

Protokolant: Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. w B.

przeciwko (...) we W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu

z dnia 2 kwietnia 2014r.

sygn. akt VI C 2103/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I i II w ten sposób, że powództwo oddala; zmienia go także w punkcie IV w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 2685,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz dodaje punkt V, w którym nakazuje stronom: stronie powodowej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu kwotę 36 zł tytułem brakujących kosztów sądowych, a stronie pozwanej z tego tytułu kwotę 85 zł;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 1200 zł kosztów postępowania apelacyjnego;

III. nakazuje stronie powodowej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu kwotę 575 zł tytułem opłaty od apelacji, od której strona pozwana była zwolniona.

Sygn. akt II Ca 823/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w pkt. I zasądził od (...) we W. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w B. kwotę 9.053,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.05.2013r. do dnia zapłaty, w pkt. II zasądził od strony

pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2.431 zł, w pkt. III umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, w pkt. IV zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4.881 zł tytułem kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia stanu faktycznego.

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem między innymi jest sprzedaż środków czystości.

W dniu 23.12.2011r. (...) sp. z o.o. zawarła z (...) we W., w wyniku rozstrzygnięcia postępowania przetargowego, umowę nr (...), której przedmiotem była dostawa środków do dezynfekcji i higieny w asortymencie i ilościach określonych w załącznikach do umowy. W § 5 pkt 4 umowy postanowiono, że dostawy będą realizowane sukcesywnie w dostawach miesięcznych z realizacją do 15 – go dnia każdego miesiąca w ilościach i terminach uzgodnionych faxem lub pocztą elektroniczną na bieżąco z Kierownikiem (...). Strona pozwana (...)we W. zamówiła u strony powodowej środki i artykuły do mycia, czyszczenia i dezynfekcji, które strona powodowa dostarczyła i wystawiła stronie pozwanej faktury VAT o numerach:

- (...) na kwotę 8.487,72 zł wymagalną dnia 02.12.2012r;
- (...) na kwotę 967,68 zł wymagalną dnia 11.12.2013r;
- (...) na kwotę 9.259,00 zł wymagalną dnia 31.12.2012r;
- (...) na kwotę 239,76 zł wymagalną dnia 14.01.2013r.;
- (...) na kwotę 8.427,24 zł wymagalną dnia 04.02.2013r.

Do faktury VAT nr (...) została wystawiona faktura korygująca nr (...), skutkiem czego z tytułu tej faktury pozostała do zapłaty kwota 7.459,56 zł. Łącznie z tytułu ww. faktur strona pozwana zobowiązana była do zapłaty 26.353,24 zł. Zamówienia towarów odbywały się faxem, pocztą elektroniczną lub telefonicznie. Strona pozwana nie uregulowała ww. należności w terminie, w związku z czym, pismem z dnia 08.02.2013r. strona powodowa wezwała stronę powodową do zapłaty kwoty 26.353,24 zł wynikającej z niezapłaconych faktur VAT nr (...).

W związku z tym, że strona pozwana nie regulowała należności na zakupione u strony pozwanej towary w określonych fakturami VAT (...) terminach, strona powodowa wystawiła jej w dniu 30.01.2012r. notę odsetkową nr (...), w której zliczyła odsetki od kwot wskazanych w ww. fakturach na dzień 31.12.2011r., co dało kwotę 7.952,32 zł, a następnie, pismem z dnia 11.06.2012r. wezwała stronę pozwaną do jej zapłaty.

W dniu 14.01.2014r. strona pozwana uiszczała stronie powodowej kwotę 26.353,24 zł wynikającą z faktur VAT nr (...) (wraz z korektą nr (...)), (...), (...), (...), (...).

Strona powodowa dostarcza stronie pozwanej środki do mycia i dezynfekcji od 2009r. Zamówienia odbywają się faxem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną. Po dokonaniu zamówienia strona powodowa wystawia list przewozowy z numerem zamówienia, wysyła towar, a po dokonaniu dostawy pracownik magazynu strony pozwanej potwierdza odbiór towaru podpisując list przewozowy. Następnie strona powodowa wystawia fakturę VAT za dostarczony towar.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w zakresie nieobjętym cofnięciem pozwu, a w pozostałym zakresie umorzył postępowanie. Sąd uznał, że powód wykazał w postępowaniu zasadność dochodzonych przez siebie kwot. Z uwagi na uiszczenie w toku procesu przez stronę pozwaną zaległej należności w kwocie 26.353,24 zł, Sąd meriti uznał za bezsporne zakupienie i dostarczenie na podstawie umowy z dnia 23.12.2011r. nr (...) środków czystości i artykułów do mycia, czyszczenia i dezynfekcji stronie pozwanej, jak również fakt wystawienia stronie pozwanej faktur VAT o nr: (...) oraz faktur nr (...). Sąd uznał, że poprzez sam fakt uiszczenia dochodzonej należności strona powodowa nie kwestionowała jakości dostarczonych produktów. Sąd Rejonowy przyjął, że skoro strona pozwana uiszczała kwotę 26.354,24 tytułem niezapłaconych faktur, to tym samym

5. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego nie wynikających, tj. uznanie, że terminy wymagalności faktur VAT wynikających z noty odsetkowej zostały prawidłowo ustalone przez powoda na fakturach VAT podczas gdy powód nie przedstawił dowodów na to, jaki termin płatności został ustalony między stronami, w jakim terminie faktury zostały doręczone pozwanemu, a zatem nie dowiódł, że pozwany nie spełnił świadczenia w terminach wymagalności

6. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 65 k.c. poprzez dokonanie fragmentarycznej wykładni umowy nr (...) i wybiórczej analizy językowej jej postanowień, w oderwaniu od kontekstu sytuacyjnego, zgodnego zamiaru stron oraz celu umowy

7. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 476 k.c. poprzez uznanie, że pozwany opóźnił się opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wynikającego z faktur VAT nr (...) w szczególności nie spełnił świadczenia w terminie wynikającym z umowy, kiedy termin wymagalności nastąpił

8. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 455 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że termin wymagalności faktur VAT wskazanych w notce odsetkowej nr (...) został ustalony prawidłowo przez powoda, podczas gdy termin płatności w/w faktur powinien być liczony od dnia ich doręczenia pozwanemu, z uwagi na to że umowa (...) nie obowiązywała w datach wystawienia faktur VAT objętych notą odsetkową (...)

9. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 207 § 6 k.p.c. poprzez dopuszczenie dowodów i twierdzeń zgodnie z pismem powoda z dnia 24.02.2014r., pomimo, że powód przedkładał toku procesu kilka pism, a dopiero przed rozprawą zamykającą przewód sądowy, zgłosił dla zwłoki dowody i twierdzenia, co do których pozwany nie miał możliwości wypowiedzenia się, na co pozwany zwrócił uwagę Sądowi I Instancji zgłaszając zastrzeżenie do protokołu z dnia 19.03.2014r.

Mając na uwadze powyższe strona pozwana wniosła o zmianę wyroku:

- w pkt. I i oddalenie powództwa w zakresie kwoty 9.053.69 zł

-w pkt. II i oddalenie powództwa w zakresie kwoty 2.431,00zł

- zmianę wyroku poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Ponadto, niezależnie od wyniku sprawy, pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c. oraz art. 103§ 2 k.p.c.

W **odpowiedzi na apelację** strona powodowa wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniosła również o dopuszczenie w postępowaniu apelacyjnym dowodu z kserokopii umowy z dnia 12.07.2011r. na okoliczność jej trwania i wydruku ze strony internetowej monitoring.poczta-polska.pl, na okoliczność terminu doręczenia stronie pozwanej pisma przygotowawczego z dnia 24.02.2014r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego zasługuje w całości na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że mając na uwadze treść art. 382 k.p.c., sąd odwoławczy ma obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału oraz dokonania własnej, samodzielnej i swobodnej oceny, w tym oceny zgromadzonych dowodów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17.04.1998r., II CKN 704/97, OSNC 1998 nr 12, poz. 214). Sąd II instancji nie ogranicza się zatem tylko do kontroli sądu I instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, a rozważając wyniki postępowania przed sądem I instancji, władny jest ocenić je samoistnie.

Sąd Odwoławczy w przeważającej części podzielił i przyjął za własne wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia ustalenia Sądu I instancji, lecz jednocześnie, mając na uwadze treść łączącej strony umowy, jak również rozkład ciężaru dowodów, dokonał odmiennej oceny prawnej roszczenia odsetkowego dochodzonego przez powodową spółkę.

Słusznie Skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie w ocenie materiału dowodowego zapisu § 7 łączącej strony umowy nr (...). W tymże zapisie umownym strony określiły szczegółowo terminy zapłaty przez pozwanego szpitala za dostarczone produkty, obowiązki nałożone na powoda w celu uzyskania zapłaty oraz sytuacje, w których szpital będzie miał uprawnienie do wstrzymania się ze spełnieniem swojego zobowiązania.

Zgodnie z § 7 ust. 2, 6, 8, 9 umowy z dnia 23.12.2011r. Nr (...), termin płatności przelewu na konto powoda wynosił 60 dni i liczony był od dnia doręczenia dokumentów rozliczeniowych pozwanemu, tj. prawidłowo wypełnionej faktury VAT oraz kopii zamówień podpisanych przez osoby wskazane w § 5 ust. 4 umowy (§7 ust. 2 umowy). Wykonawca był zobowiązany do umieszczenia na fakturze VAT informacji o numerze ww. umowy, nr poszczególnego zamówienia, oraz informację o zakazie cesji, o której mowa w §7 ust. 5 umowy (§ 7 ust. 6 umowy). Na potrzeby przedmiotowej umowy strony uznały, że przez prawidłowo wystawioną fakturę VAT będą rozumieć fakturę wystawioną zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zawierającą informację o numerze niniejszej umowy, nr poszczególnego zamówienia oraz informację o zakazie cesji wierzytelności, o której mowa w §7 ust. 5 umowy (§7 ust. 8 umowy). W razie niedoręczenia dokumentów rozliczeniowych wskazanych w §7 ust. 2 umowy, pozwany miał prawo do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia do czasu wykonania tego obowiązku przez powoda (§7 ust. 9 umowy).

W wyniku postępowania dowodowego Sąd Rejonowy ustalił, że strony łączył stosunek umowny w zakresie sprzedaży towarów objętych załączonymi do pozwu fakturami VAT, a pozwany w toku postępowania uregulował sporną należność, wpłacając na konto strony powodowej kwotę 26.353,24 zł. W następstwie uznania ww. roszczenia głównego przez stronę pozwaną, Sąd I Instancji uznał, że poza sporem pozostawały również należności wynikające z faktur objętych notą odsetkową nr (...), a strona powodowa dokonała prawidłowego wyliczenia odsetek ustawowych. Sąd I instancji uznał, że bez znaczenia jest fakt niespełnienia przez powoda warunków umowy (niezałączanie do wystawionych faktur kopii zamówień, jak przewidywała to umowa z dnia 23.12.2011r. nr (...). Jak wskazał Sąd Rejonowy, zamawiany towar był dostarczany pozwanemu, co potwierdzali przesłuchani w sprawie świadkowie. Zatem - strona powodowa, w ocenie Sądu I instancji, była uprawniona do naliczenia odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Stanowisko takie jest błędne. Jakkolwiek Sąd II instancji podziela pogląd Sądu Rejonowego w zakresie istnienia co do zasady obowiązku zapłaty przez stronę pozwaną należności za dostarczony towar, dalsze ustalenia Sądu I instancji w zakresie dopuszczalności naliczania i dochodzenia przez stronę powodową odsetek za opóźnienie, wykraczają poza zasadę swobodnej oceny dowodów i nie znajdują poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym w sprawie.

Niezasadnym jest przyjęcie przez Sąd meriti, że fakt wstrzymania się przez stronę pozwaną ze spełnieniem świadczenia z uwagi na niedołączenie wymaganej umową dokumentacji rozliczeniowej, nie miał wpływu na prawidłowość naliczania przez stronę powodową odsetek z tytułu opóźnienia w spełnieniu świadczenia.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 65 k.c. poprzez dokonanie fragmentarycznej wykładni umowy nr (...) i wybiórczej analizy językowej jej postanowień, w oderwaniu od kontekstu sytuacyjnego, zgodnego zamiaru stron oraz celu umowy należy wskazać, że nie zasługuje on na uwzględnienie. Zgodnie z art. 65 § 1 i 2 k.c., oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współzycia społecznego oraz zgodny zamiar stron. W umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron cel umowy, aniżeli opierać się na dosłownym brzmieniu. Oznacza to, że Sąd winien dokonywać wykładni złożonych przez strony oświadczeń jedynie w przypadku, gdy brzmienie dosłowne utrudnia ustalenie rzeczywistej woli stron. W zaistniałym stanie faktycznym treść umowy (...) nie budzi wątpliwości, zatem nie można uznać, iż doszło do naruszenia tego przepisu przez Sąd Rejonowy. Sąd meriti pominął jedynie przedmiotowy fragment umowy w trakcie czynienia ustaleń faktycznych.

Wobec stanowiska pozwanego, zgodnie z którym podtrzymywał on, że faktury wstawiano niezgodnie z zawartym porozumieniem – ciężar wykazania zasadności rozszczenia odsetkowego niewątpliwie spoczywał na powodowej spółce, czemu nie sprostala. Strona pozwana nie mogła wszak dowodzić okoliczności negatywnej, tj. faktu niezalaczenia do faktur kopii zamowien. To powodowa spolka winna byla przedlozyc te dokumenty. Z tych przyczyn, niezasadne jest stanowisko wyrazone przez powoda o milczącym zaakceptowaniu przez pozwanego formy wystawianych faktur. Strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który świadczy usługi na rzecz wielu podmiotów, w ramach prowadzonej działalności.

Jeśli zatem strona powodowa nie załączyła do faktur, na podstawie których dochodziła zapłaty w niniejszym procesie, dokumentacji zgodnej z treścią umowy, a dopiero w toku procesu, tj. 19.12.2013r. przyznała, że nie posiada kopii zamówień, jak również wskazała nr umowy, na podstawie której faktury były wystawiane, nie można mówić, jakoby strona pozwana była w opóźniona w zapłacie należności za nie. Termin wymagalności nie rozpoczął bowiem biegu wcześniej, niż z dniem 19.12.2013r. Tym samym, 60- dniowy termin do zapłaty mijał dopiero 20.02.2014r. a więc spełniając świadczenie 14.01.2014r. strona pozwana nie była w opóźnieniu.

Przechodząc do kolejnych zarzutów, z których część (2 i 3), jest powtórzeniem zarzutu pierwszego, stwierdzić trzeba, że są one zasadne. Braki w fakturach dotyczyły elementów, które strony przyjęły jako wchodzące w zakres prawidłowo wystawionej faktury VAT. Jak wskazano, wedle § 7 ust. 2 umowy nr (...), termin płatności przelewu na konto powoda wynosił 60 dni i liczony był od dnia doręczenia dokumentów rozliczeniowych pozwanemu, tj. prawidłowo wypełnionej faktury VAT oraz kopii zamówień podpisanych przez osoby wskazane w § 5 ust. 4 umowy (§7 ust. 2 umowy). Z załączonych faktur VAT o nr (...) nie wynika, kiedy zostały stronie pozwanej doręczone. Wymienione faktury nie zawierają oznaczenia co do nr zamówienia, nr umowy, tak, jak wymagała tego umowa.

W ocenie Sądu Okręgowego, ww. braki uprawniały stronę pozwaną do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia do czasu wystawienia prawidłowej faktury.

Zważyć należy, że wątpliwości zgłaszane przez stronę pozwaną co do prawidłowości faktur potwierdzają nie tylko braki w zakresie dokumentacji rozliczeniowej, ale także określony na fakturach termin do spełnienia świadczenia, różniący się znacząco od uzgodnionego przez strony w § 7 ust. 2 umowy z dnia 23.12.2011r. nr (...) terminu płatności (90 dni). Co więcej- data wystawienia faktury oraz dostarczenia towarów jest inna aniżeli wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy. Ponadto, z treści wymienionych powyżej faktur VAT wynika, że najpierw były wystawiane faktury, a potem dopiero następowało doręczenie zamówionych towarów, zaś z ustaleń Sądu poczynionych na podstawie zeznań świadków - że najpierw dostarczano towar, a następnie strona powodowa wystawiała fakturę za dostarczony towar.

W tym miejscu stwierdzić należy, że nie zasługuje na uwzględnienie pogląd strony powodowej wyrażony w odpowiedzi na apelację, jakoby zastrzeżenie co do dodatkowych wymogów faktury było niezgodne z przepisami prawa podatkowego, a przez to nieważne w świetle art. 58 § 1 k.c. Należy wskazać, że te - dodatkowe - informacje nie czynią faktury nieważnej. Na marginesie - obowiązek dołączenia informacji dotyczących nr zamówienia, umowy i osoby uprawnionej do jej wystawienia miał znaczenie choćby z punktu widzenia sprawności wypłacania zrealizowanych usług. Pozwany jest podmiotem, który, z racji swojej działalności, zawiera wiele umów z różnymi dostawcami, a te dodatkowe informacje bez wątpienia ułatwiały kwestie rozliczeniowe. Ponadto stwierdzić należy, że strona powodowa jako podmiot profesjonalny, dobrowolnie wyraziła wolę na związanie się umową, która zawierała postanowienia dla niej niekorzystne i przejęła na siebie ciężar wywiązania się z uregulowań tam zawartych.

Wykazane nieścisłości w toku rozumowania Sądu I instancji wskazują jedynie, że strona powodowa, w zakresie pozostałym do rozstrzygnięcia, nie podołała spoczywającemu na niej ciężarowi dowodów, zaś Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o błędną ocenę materiału dowodowego. Jedyne, co wydaje się możliwe do ustalenia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy to fakt, że w sposób nie budzący wątpliwości strona powodowa dokonała przyporządkowania wystawionych faktur do treści zamówień w dniu 19.12.2013r.

W konsekwencji, w ocenie Sądu Okręgowego, w sytuacji niedoręczenia dokumentów rozliczeniowych wskazanych w § 7 ust. 2 umowy, pozwany miał prawo do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia do czasu wykonania tego obowiązku przez powoda.

Odnosząc się natomiast do kwestii zaległości wynikających z noty odsetkowej (...), również słuszny jest zarzut strony pozwanej, że Sąd przekroczył granice swobodnej oceny dowodów i wydał rozstrzygnięcie w oparciu o wnioski nie znajdujące uzasadnienia w zgromadzonych dowodach.

Jako podstawę dochodzonego roszczenia w tym zakresie strona powodowa bowiem wskazała na „umowy” łączące ją z pozwanym szpitalem. Spośród tych umów, wskazała w toku procesu (pismo z dnia 10.12.2013r.) na umowę z dnia 23.12.2011r. nr (...), która obowiązywała od 23.12.2011r. - 22.12.2012r.

Nie ulega wątpliwości, że nota odsetkowa wystawiona na dzień 31.12.2011r. o nr (...), nie dotyczyła faktur VAT o nr (...) z 2012 roku wystawionych na podstawie umowy z dnia 23.12.2011r. o nr (...), lecz faktur wystawionych wcześniej, na podstawie wcześniejszych też umów. Poza sporem było, że łączące strony od 2009 roku umowy, podlegały regulacjom ustawy o finansach publicznych (art. 9 pkt 10) i art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r., Dz. U. z 2009 r., nr 157, poz. 1240 ze zm., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2010 r. oraz art. 4 ust. 1 pkt 7) i art. 35 ust. 4 poprzednio obowiązującej ustawy o finansach publicznych z 30 czerwca 2005 r., Dz. U. z 2005 r., nr 249, poz. 2104 ze zm.), a zatem, wedle treści art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r., nr 113, poz. 759 ze zm.), dla ważności umowy zawartej pomiędzy stronami, wymagane było zachowanie formy pisemnej. Oznacza to, że takowa umowa (umowy) bez wątplenia istniały.

Tymczasem, należności objęte notą odsetkową zawierają daty płatności sprzed zawarcia umowy, na którą powoływał się powód, (z 2010, 2011), a więc nie dotyczą ww. umowy. W sytuacji zakwestionowania przez stronę pozwaną już w sprzeciwie od nakazu zapłaty zasadności roszczenia wynikającego z noty odsetkowej, strona powodowa winna była wskazać przede wszystkim z jakiej konkretnie umowy wynika zobowiązanie strony pozwanej, objęte notą. To pozwoliłoby na ustalenie, w jaki sposób strony umówiły się co do terminów zapłaty. Przez samo dokonanie zapłaty za faktury opisane w nocie, czego strona pozwana nie kwestionowała, nie można domniemywać, iż płaciła z opóźnieniem. Teoretycznie bowiem strony mogły umówić się, że w tych datach nastąpią płatności. Ponadto, zapłata należności głównej może być wynikiem choćby uznania roszczenia głównego, nawet przed terminem wymagalności. Nie sposób było zatem uznać, jak to uczynił Sąd Rejonowy, że świadczenia objęte fakturami załączonymi przez stronę powodową dopiero w późniejszej fazie procesu, były wymagalne w datach oznaczonych w notach odsetkowych, a przynajmniej w datach zapłaty za nie, a więc, że odsetki zostały naliczone prawidłowo.

Słusznie strona pozwana wskazuje, że nota odsetkowa nie stanowi nie źródła roszczenia. Jest ona jedynie dokumentem finansowym, w którym wykazana jest kwota należnych odsetek i podstawa ich naliczenia. Podobnie rzecz dotyczy się faktur objętych notą odsetkową. Sąd Rejonowy zatem nie miał podstaw do uznania, że terminy płatności zamieszczone na fakturach nie podpisanych przez pracownika strony pozwanej, są prawidłowe, to znaczy, zgodne z treścią umowy łączącej strony. Z tych względów, w ocenie Sądu Odwoławczego, strona powodowa nie wykazała, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 6 k.c., istnienia uprawnienia do dochodzenia i tych, ww. należności ubocznych.

W konsekwencji, za słuszny należy uznać zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 481§1 k.c. w zw. z art. 476 k.c. poprzez uznanie, że strona pozwana spóźniła się ze spełnieniem świadczenia.

W świetle powyższych rozważań, ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów jest zbędne.

Z powyższych względów, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Sąd Odwoławczy oddalił, jako spóźniony, wniosek strony powodowej zawarty w odpowiedzi na apelację o dopuszczenie dowodu z kserokopii umowy z dnia 12.07.2011r. na okoliczność jej trwania. Sąd II instancji jest bowiem uprawniony do pominięcia nowych faktów i dowodów zgłoszonych przez stronę dopiero w postępowaniu apelacyjnym,

gdy zachodzą przesłanki określone przepisem art. 381 k.p.c., a taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Ponadto, Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z wydruku ze strony internetowej monitoring.poczta-polska.pl, na okoliczność terminu doręczenia stronie pozwanej pisma przygotowawczego z dnia 24.02.2014r, albowiem nie jest to fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy co do meritum (art. 227 k.p.c.).

Sąd II instancji zmienił rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu przed Sądem I instancji w ten sposób, że zmienił pkt. IV wyroku i zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2.685,50 zł. Podstawą rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów była treść art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie tylko częściowego uwzględnienia żądania koszty wzajemnie zniesione lub rozliczone. Strona powodowa domagała się zasądzenia na swoją rzecz łącznie kwoty 37.837,93 zł, na którą składają się zaległe świadczenia główne jak również odsetki kapitałowe w kwotach 9.053,69 zł oraz 2.431,00 zł. Z uwagi na fakt, że zasadnym okazało się jedynie żądanie w zakresie 26.353,24 zł Sąd II ustalił, że strona powodowa wygrała proces w ok. 70%. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od stron brakującą opłatę w kwocie 121 zł - w stosunku do strony powodowej kwotę 36 zł, zaś strony pozwanej kwoty 85 zł z uwagi na wynik procesu.

O kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym Sąd II instancji orzekł, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w ten sposób, że w pkt. II. wyroku zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 ust. 5 w zw. z § 12 ust. 1 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych... Dz. U. z 2013r, poz. 490), zaś w pkt III nakazał, na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uiścić stronie powodowej kwotę 575 zł tytułem opłaty od apelacji od której strona pozwana została zwolniona.